

Σεμινάριο με την Αμερικανίδα φεμινίστρια Σούζαν Χάρτμαν

Με την ευκαιρία της επίσκεψης της Αμερικανίδας φεμινίστριας και καθηγήτριας Πανεπιστημίου κ. Σούζαν Χάρτμαν, ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας και το Εθνικό Συμβούλιο Ελληνίδων οργάνωσαν Σεμινάριο στα γραφεία του Συμβουλίου για να επωφεληθούν τα μέλη τους από τις απόψεις της για τις προοπτικές και τις νέες κατευθύνσεις του γυναικείου κινήματος στην χώρα της.

Η κ. Χάρτμαν είναι καθηγήτρια της ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Μιζούρι, εμπειρογνώμων σε γυναικεία θέματα και βραβευμένη για το αξιόλογο συγγραφικό έργο και τις δραστηριότητές της. Έχει γράψει ενδιαφέροντα άρθρα με θέματα: «Αμερικανίδες γυναίκες του 1940», «Γυναικείες οργανώσεις στο διάστημα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου», «Το παράδοξο της γυναικείας προόδου, 1820-1920», και πολλά άλλα.

Στην ομιλία της, η κ. Χάρτμαν είπε ανάμεσα σε άλλα, ότι το νέο φεμινιστικό κίνημα έχει στρέψει την προσοχή του στον τομέα της εργασίας, της εκπαίδευσης, της οικογένειας, ενώ στον ιδιωτικό τομέα στην ελευθερία της αναπαραγωγής και στη βία από άντρες ή συζύγους. Η διαφορά του σήμερα με άλλοτε, είναι ότι ενώ άρχισε από τις διανοούμενες και ήταν υπόθεση της αστικής κυρίως τάξης, τώρα στρέφεται προς τα κάτω και απλώνεται στα κατώτερα στρώματα.

Στις Ην. Πολιτείες εξακολουθούν οι διακρίσεις στις προσλήψεις και στην πρόωθηση στον επαγγελματικό τομέα, και εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμα αντρικά και γυναικεία επαγγέλματα.

Οι λόγοι που οι γυναίκες εξακολου-

θούν να είναι στο κάτω μέρος της επαγγελματικής πυραμίδας, είναι:

- Παραδοσιακά, οι γυναίκες αντιμετωπίζουν την επαγγελματική τους απασχόληση σαν προσωρινή και έτι δεν πάλαιψαν ιδιαίτερα για υψηλότερες αποδοχές.
- Οι τομείς όπου απασχολούνται οι γυναίκες δεν τράβηξαν την προσοχή συνδικαλιστικών οργανώσεων (το ποσοστό των συνδικαλισμένων γυναικών είναι 16% ενώ των αντρών είναι 29%).
- Η διπλή απασχόληση των γυναικών και η τάση να προτάσσουν τις οικογενειακές ανάγκες.
- Ο αντρικός ανταγωνισμός όταν εισχωρούν στα δικά τους επαγγέλματα.

Είπε επίσης πως στην Αμερική πέτυχαν τελευταία να παρθεί ένα νομοθετικό μέτρο που απαιτεί από τους εργοδότες να μελετούν τη σύνθεση των εργαζομένων και να υπάρχει ένα ποσοστό γυναικών σε «οργανικές θέσεις» της επιχείρησης. Επίσης, μερικές δικαστικές υποθέσεις και συνδικαλιστικές διαπραγματεύσεις έκαναν φανερό ότι η συστηματική υποτίμηση της γυναικείας εργασίας είναι μία μορφή φυλετικής διάκρισης. Η αντίδραση των εργοδοτών στο θέμα αυτό είναι τόσο μεγάλη που δεν υπάρχει ακόμα ξεκάθαρη πολιτική.

Δυστυχώς, εξακολούθησε η κ. Χάρτμαν, οι γυναίκες στην Αμερική εξακολουθούν να είναι φτωχότερες από τους άντρες. Τα 2/3 των ανήλικων απόρων είναι γυναίκες. Με αυτό τον ρυθμό, κι αν συνεχιστεί η ίδια κατάσταση, το 2000 ολόκληρος σχεδόν ο πληθυσμός των απόρων θα αποτελείται από τις γυναίκες και τα παιδιά τους.